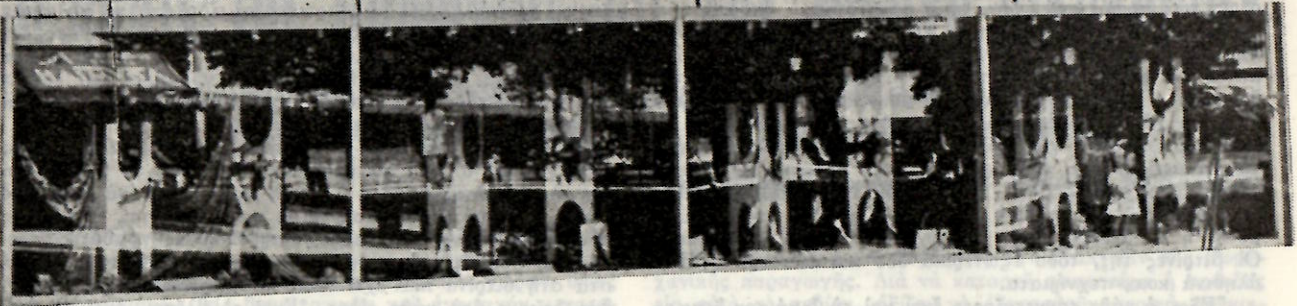

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ

ΠΕΤΡΙΔΗΣ

BAMBINO

ΓΩΝΙΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΝΕΓΡΗ ΚΑΙ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ :

Μία πρωτοτυπία : 'Η «ΓΚΑΛΕΡΙ»

Πώς, από μία ξυπνη ιδέα, ξεκινάει μία πετυχημένη επιχείρησι. Ένα κατάστημα, πού πρώτη φορά παρουσιάζεται στη χώρα μας, βασισμένο στα μεγάλα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Πρὶν πενήντα περίπου χρόνια, ἡ ὁδὸς Πατησίων καὶ τὰ πέριξ τῆς, δὲν ἦσαν ἀκόμη παρὰ ἀτέλειωτα χωράφια, ὅπου ἔτρεχαν ὅλοι, κάθε ἀνοιξι, γιὰ τὰ στεφάνια τοῦ Μάη.

Τώρα, αὐτὰ εἶναι ξεπερασμένα. Ἄλλοι καιροί, ἄλλες συνήθειες. Ρομαντικὴ ἢ ἐπαχὴ ; Ρομαντικὴς καὶ οἱ ἐκδηλώσεις τῆς. Γρήγορη, πρακτικὴ καὶ ρεαλιστικὴ ; Ἀνάλογη καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς. Σήμερα, στὴν ὁδὸν Πατησίων δὲν ὑπάρχουν πιά κῆποι — καὶ ἂν ὑπάρχουν, εἶναι ἐλάχιστοι. Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ ἀπὸ τὶς κομψὲς βίλλες μὲ τὰ λουλουδοστόλιστα μπαλκόνια, ἔδωσε τὴ θέσι του σὲ μεγάλες πολυκατοικίες, πού ἔλυσαν, κατὰ κάποιο τρόπο, τὸ πρόβλημα τῆς στέγης γιὰ τὶς χιλιάδες, πού, τὸν τελευταῖο καρὸ, ἔχουν κατακλύσει τὴν πρωτεύουσα. Καί, πέρα ἀπ' ὅλα αὐτά, ἡ γενικότερη προσπάθεια πού ἤδη καταβάλλεται γιὰ μιὰ, ὅσο τὸ δυνατόν πληρέστερη, ἀπακέντρωσι (σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ὁδὸς Πατησίων εἶναι τώρα πολὺ περισσότερο πυκνοκατοικημένη ἀπὸ ἄλλοτε) ὡδήγησε στὸ νὰ ἐξελιχθῇ ὁ δρόμος αὐτὸς σὲ σπουδαῖο ἐμπορικὸ κέντρο. Ὅλα σχεδὸν τὰ γνωστὰ μεγάλα καταστήματα, πού, χρόνια ὀλόκληρα, ἔγιναν φίρμες στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἢ τὴν ὁδὸν Σταδίου, θεώρησαν ἀπαράιτητο νὰ ἐπεκτείνουν μέχρι ἐδῶ τὶς δραστηριότητές τους.

Δὲν μπορεῖ, λοιπόν, οὔτε τυχαῖο, οὔτε παράξενο, νὰ θεωρηθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ περισσότερον πρωτότυπον καὶ ἴσως τὸ κομψότερον κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν ἐγκαινιάστηκε στὴ «γειτονιά» αὐτῇ, ἀκριβῶς στὴ συμβολὴ τῶν ὁδῶν Φωκίωνος Νέγρου καὶ Ἐπτανήσου. Στὴν πραγματικότητα, πρόκειται γιὰ... πέντε καταστήματα μαζί, καὶ πάλι, αὐτὸ μόνο, σὰν ἐπεξήγησι, δὲν δίνει καθόλου σαφὴ εἰκόνα γιὰ τὸ εἶδος ἀκριβῶς τῆς ἐπιχειρήσεως.

Γιὰ ν' ἀκριβολογήσῃ κανεὶς, θὰ ἔπρεπε κατ' ἀρχὴν νὰ ξεκινήσῃ ἀπὸ τὴν ιδέα : αὐτὴν τὴν ἀφηρημένην ἔννοαν, ἀπ' ὅπου ξεπηδάει πάντοτε κάθε θετικὸν δημουργήμα. Τούτῃ ἀντίκεινται στὸν κ. Κ. Χρυσικόπουλο, πού ἔχει ἀναλάβει τὴ γενικὴ διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας, καὶ εἶναι πραγματικὰ ἐντυπωσιακὴ. Ἀποτέλεσμά τῆς ἦταν νὰ ὁργανωθῇ ἕνα τέλειον, χαριτωμένο, πολὺ μοντέρνον καὶ περιποιημένον μαγαζὶ, μὲ μορφὴ ἀπόλυτα πρωτοποριακὴ γιὰ τὴ χώρα μας. Κάτι πού θιμίζει λιγάκι τὶς παρισινὲς «Γκαλερί».

Ὁ ἐπισκέπτης, πού, λίγο πολὺ, εἶναι περιέργος, θὰ παραξενευθῇ ὅταν, περνώντας ἀπὸ τὴν εἴσοδον, τὴν βρῇ ἀνοιχτὴν σὲ ὦρες ἀπώλυτα... ἀκατάλληλες. Ἡ ἐλαφριά

τοῦ ἀπορία θὰ μεταβληθῇ σ' ἔντονη ἐκπληξί, ὅταν, ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού θ' ἀποφασίσῃ νὰ τὴν περάσῃ, διαπιστώσῃ ὅτι κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ φανερωθῇ μπροστά του γιὰ νὰ τοῦ κόψῃ τὸ δρόμον. Ἡ βόλτα του σ' ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ καταστήματος θὰ γίνῃ ἀνετὴ καὶ ἀνενόχλητη... Αὐτὴ εἶναι ἴσως ἡ μεγαλύτερη πρωτοτυπία ! Ἡ σύγχρονη ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ κτιρίου, ἐπιτρέπει σὲ τὸ κατάστημα, πού στεγάζεται σ' αὐτό, νὰ λειτουργῇ κανονικὰ στὶς ἐργασίμες ὥρες καί, τὶς ὑπόλοιπες, νὰ μένῃ ἀδιάκοπα ἀνοιχτὸ σὰν ἐκθεσι...

Ἀνενόχλητος, λοιπόν, ὁ μεσημεριανὸς ἢ ὁ νυκτερινὸς ἐπισκέπτης θὰ θαυμάσῃ στὸ ἰσόγειον ἕνα κατακαίνουργον «Πεζῶ» ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο εἶδος τῆς ἐταιρίας ἱμνωτέες, πρὶν ρίξῃ μιὰ ματιὰ στὶς ὁμορφες, μὲ πολὺ λεπτὸ γούστο στολισμένες, βιτρίνες. Ἐδῶ, δὲν ὑπάρχει τίποτα πού νὰ θιμίσῃ συννηθισμένην ὅψιν καταστήματος σὲ ὦρα μεγάλης κινήσεως, ὅπου τὰ πάντα βρῶσκονται ἀραδιασμένα μέσα στὴ μέση κατὰ τρόπο πολὺ λίγο καλαισθητο. Πολλοί, μπαίνοντας, σὲ ὦρες κανονικῆς ἐργασίας, ἐξελασμένοι ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη τάξι καὶ τὴν ἀρμονικότητα μὲ τὴν ὁποία εἶναι τοποθετημένα τὸ κάθε τί, ξεγελῶνται καὶ ρωτᾶνε ἂν ἐπουλιῶνται τὰ εἶδη. Ἡ παρεξήγησι, χαριτωμένη καὶ φυσικὴ, ἔχει τὴν ἀπόλυτη δικαιολογίαν τῆς : Εἶναι, ἀπλούστατα, λογικὴ συνέπεια τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ κατάστημα ἔχει περισσότερον τὴ μορφὴ ἐκθέσεως, παρὰ «μαγαζιοῦ».

Τὸ ἰσόγειον εἶναι διάπλατα ἀνοιχτὸ στὸ κοινόν, σὰν αἶθουσα ὑποδοχῆς. Στὸν ἀνετὸν χώρον του, τὰ πρωῒνα, σταθμεῖ ἕνα σωρὸ μορφοδίστικα καροτσάκια, πού τὰ «παροχάρουν» ἐκεῖ μὲ ἀπόλυτη σιγὴν οἱ πολυάσχολοι μαμάδες, γιὰ νὰ τριγυρῶσιν ἀνενόχλητες στὰ κομψὰ διαμερίσματα τῆς «Γκαλερί», κάνοντας τ' ἀτέλειωτα ψώνια τους... Ἐδῶ, ἡ αἶθουσα εἶναι ἀποκλειστικὰ προορισμένη γὰ ἐκθεσι. Πρωτότυπες, ἐξαιρετικὰ καλαισθητες, εἶναι οἱ βιτρίνες, ὅπου μπορεῖς θαυμάσια νὰ ἐξετάσῃς, νὰ παρατηρήσῃς καὶ νὰ διαλέξῃς τὰ εἶδη πού σὲ ἐνδιαφέρουν, πρὶν ἀνέβῃς στὸν πρῶτον ὄροφο ἢ κατέβῃς στὸ ὑπόγειον, ὅπου στεγάζονται οἱ δύο αἶθουσες πωλήσεων.

Τέτοια μορφὴ ἐννεργαζομένης ἀγορᾶς εἶναι ἡ πρώτη πού δημιουργεῖται στὴ χώρα μας. Καὶ ἂν, γιὰ νὰ ξεκινήσῃ, δὲν χρειάστηκε παρὰ μιὰ ξυπνη καὶ πρωτοποριακὴ ιδέα, γιὰ νὰ πραγματοποιηθῇ, ὅμως, ἀντιμετωπίστηκαν πολλὰ

δυσκολίες και έγιναν αρκετές και μελετημένες διαπραγματεύσεις, ανάμεσα στις μεγάλες και πολύ πλατειά γνωστές φίρμες, που δέχτηκαν να συμβληθούν και να χωρέσουν όλες κάτω από την ίδια στέγη...

Στά αρχαία χρόνια, οι έμποροι και οι καταστηματάρχες μεταχειρίζονταν έναν ολόκληρο πρωτόγονο τρόπο διαφήμισης των προϊόντων των, πού, μελαταιά, αποδείχτηκε, όχι μόνον άποδοτικός για τους χρόνους τους, αλλά αιώνας και κλασσικός πιά: τη βιτρίνα. "Όσο και με την πρώτη ματιά να φαίνεται παράξενο, η βιτρίνα είναι πανάρχαια έμπνευση. Έξω από τις πόρτες των μαγαζιών, στους τοίχους, συνήθιζαν οι άρχαιοι να κρεμάνε και να εκθέτουν τα είδη που διέθεταν για πώλησι. Έτσι, προκαλούσαν ακόμα το ενδιαφέρον και την προσοχή του πελάτη. Ο τρόπος αυτός, στα χρόνια μας, όχι μόνον έχει βελτιωθεί αλλά έχει εξελιχθεί σε αληθινή τέχνη. Από την άποψι λοιπόν αυτή, η "Γκαλερί" έχει επιτύχει σπουδαία πράγματα. Οι βιτρίνες της, τόσο έξωτερικά όσο και έσωτερικά, είναι αληθινά κομψοτεχνήματα.

Έξω, ο κάθε "συναϊτός" έχει και τη δική του ξεχωριστή θέσι στις προθήκες. Ο Πετρίδης, το Bambino (Σκαρμούτσος), ο Κωνσταντάρας, διαθέτουν βιτρίνες με καλοδιαλεγμένα προϊόντα, διαρκώς εναλλασσόμενα, σε συνεχή ανανέωσι. Το ίδιο και ο Στρατηγιού, με γυναικεία είδη, από τα καλύτερα που μπορεί να βρή κανείς στο κεντρικό κατάστημα του ίδιου.

Όταν ανέβης στον πρώτο όροφο, εκείνο που σου κάνει άμέσως εντύπωση, δεν είναι ούτε τα μεγάλα παράθυρα με τη γοητευτική θέα στον καταπράσινο δρόμο, ούτε το άπλετο φώς που πλημμυρίζει το χώρο, ούτε η κομψότητα του κτιρίου. Το πιο σημαντικό είναι η ειγάριστη... ατμόσφαιρα, ή διαορθύμιοι, ο τρόπος με τον οποίο ξεχωρίζει το ένα κατάστημα από το άλλο, ενώ, στην πραγματικότητα, όλα μαζί αποτελούν ένα σύνολο. Άνεβαίνεις τη φαρδειά ξύλινη σκάλα και νομίζεις ότι μπαίνεις σ' ένα σαλόνι. Πολυθρόνες, καρέκλες και άφθονος χώρος προσφέρονται στον έπισκέπτη, για να ξεκουραστή λίγο, να διαλέξει άνετα, να κινηθί μ' ευκολία.

Μόλις φθάνης, δεξιά, βρίσκεις το "παράρτημα" του οίκου Κωνσταντάρα. Άνδρικά είδη. Από τα τελευταία που κυκλοφορούν, απλά, όμορφα και μοντέρνα, καλύπτουν απόλυτα τη ζήτησι και του πιο απαιτητικού άγοραστικού κοινού. Δίπλα, ο Πετρίδης. Μιά βιτρίνα-τραπέζι, μεγάλη, προσεκτικα μελετημένη για να προβάλει σοφά, τα είδη που της έμπιστευθήκαν, χωρίς και να δημιουργή την εντύπωσι κλασ-

σικού μαγαζιού, παρουσιάζει μια σειρά από άνδρικά παπούτσια, σαν κι' εκείνα που θα συναντήση κανείς στα κεντρικά καταστήματα της όδοι Πανεπιστημίου και της όδοι Σταδίου και που είναι πιά πολύ γνωστά για την κομψότητα, τη μοντέρνα γραμμή τους, την τελειότητα των υλικών και την άριστη της κατασκευής. Σ' ένα μαγαζί, όπως ή "Γκαλερί", που φιλοδοξεί να παρουσιάση είδη από τα καλύτερα και τα περισσότερα άναγνωρισμένα της πρωτεύουσας, δεν θα μπορούσε φυσικά να λείπει κι' α φίρμα, σαν κι' αυτήν που, χρόνια τώρα, κάθε έποχή, λανσάρει "γραμμές" και "στυλ" και έστηρε, χωρίς καμιά ιδιαίτερη προπαγάνδα, τα γούστα και τις προτιμήσεις κομψών και κομψών.

Στο τμήμα που έχει, ο Πετρίδης, στην Γκαλερί, όπως άλλωστε και σ' όλα τα υπόλοιπα, ένα είναι το βασικό και γενικό χαρακτηριστικό: η κοινή προσπάθεια να δείχνη ο χώρος περισσότερο έλθεσι, παρά μαγαζί. Έτσι, ο πελάτης δεν θα κουραστή ποτέ κοιτάζοντας σκόρπιες γραβάτες, πουκάμισα, φορέματα ή στίβες από κοντά με παπούτσια. Μποστά στη βιτρίνα που έχει κάθε "άντιπροσωπεία", υπάρχει ένα δείγμα από κάθε είδος. Εκεί το βλέπει, εκεί το διαλέγει ο πελάτης, και το παίρνει από μια σειρά κλειδομένα ντουλάπια, καθαρά και τακτικά τοποθετημένα στη σειρά, πίσω από τον πάντοτε πρόθυμο και ιδιαίτερα έμπειρο υπάλληλο.

Στο υπόγειο, ολόκληρο το διαμέρισμα είναι ευχάριστο και χαριτωμένο, κυρίως χάρις στην έξυπνη και όμορφη παρουσία των ειδών του "Bambino", του καταστήματος Σκαρμούτσου. Παιδικά ρούχα, κι' άγρία και κορίτσια, παιχνίδια πολύ χαριτωμένα και έντυπωσιακά, μικρά ψεύτικα ζώα σε όραιότατα χρώματα με άστεία έκφρασι και μεγάλα εκπληκτικά μάτια, παπούτσια παιδικά, είδη για βρέφη, για νήπια και για παιδιά πολύ μεγαλύτερα, υπάρχουν σε ζηλευτή άφθονία σχεδίων, χρωμάτων και ποικιλιών. Και μια ιδιαίτερα άξιολογική νότα: μέσα στη μέση δυο-τρία μωρουδίστικα "παράκια". Στρογγυλά, στερεά και πολύ βολικά, χρησιμεύουν για τη φιλοξενία των μικρών έπισκεπτών, που μόλις έχουν μάθει να στηρίζονται στα πόδια τους και που, με τις άδιάκοπες άπαιτητικές τους φωνούλες, δεν αφήνουν σε ήσυχία τη μητέρα τους να κάνει με άνεσι κι' άπερίσταστη τη ψόφια της, αν υποθέσουμε ότι έπιμένει να σέρνη όλη την ώρα από το χέρι τον μικρό τυραννίσκο της.

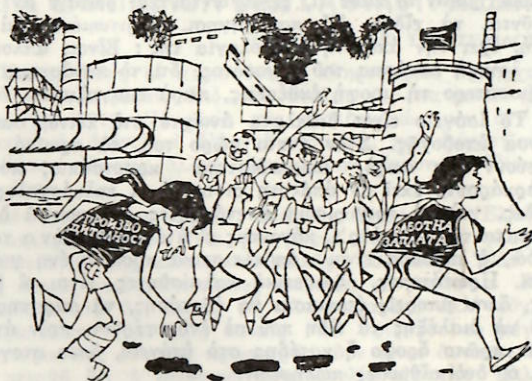
Στον ίδιο χώρο, υπάρχει τμήμα γυναικείων υποδημάτων του Πετρίδη, από εκείνα που έχουν ήδη άποκτήσει τόση φήμη, ώστε, επαινώντας τα ή άπλως προσπαθώντας να τα παρουσιάσης, να μην κάνουν τελικά τίποτα περισσότερο από το να "κοιμίζης γλαύκα εις Άθήνας".

Γενικά, εκείνο που θα μπορούσε κανείς να τονίση σχετικά με την όλη όργάνωσι και την όψη του καταστήματος —πέρα από την άναμφισβήτητη πρωτοτυπία του— είναι το γεγονός ότι τα είδη που μπορεί να φωνίσης εδώ, είναι άπόλυτα έγγυημένα, τόσο από άπόψεως ποιότητας, όσο και από πλευράς "μόδας" και "τελευταίας παραλαβής". Και τούτο, όχι μόνον έπειδή πρόκειται για μεγάλες και γνωστές φίρμες, αλλά και για έναν άλλο λόγο, απλό και πρακτικό: Έδώ, τα "περίπτερα" —αν μπορή κανείς να τα πη έτσι— του κάθε μεγάλου καταστήματος, είναι κάτι σαν πολύ εξελιγμένη μορφή διαφήμισης. Δεν συμφέρει, λοιπόν, να παρουσιαστούν είδη "ξεπερασμένα" ή λιγώτερο φροντισμένα. Στην "Γκαλερί" δεν υπάρχει "στόχος" έμπορευμάτων, γιατί άπλούστατα οι διάφοροι οίκοι, που έχουν συμβληθή, φέρουν διαρκώς καινούργια και πρωτότυπα μοντέλλα, αντικαθιστώντας άδ άκοπα τα παλιά, και τα διαθέτουν στις ίδιες άπολύτως τιμές που διέσκει και στα κεντρικά τους καταστήματα.

Βέβαια, έπειτα απ' όλα αυτά, δεν χρειάζεται και πολλή σκέψι, για να άντιληφθή κανείς σ' όλη της την έκτασι την άπόλυτη έπιτυχία, που είχε η καινούργια αυτή προσπάθεια. Στις αίθουσες της "Γκαλερί" (που μορφούν κατάλληλα να μεταβληθούν σε αίθουσες έπ.δείξων μόδας) την ήμέρα των έγκαινίων, 400 άνθοδέσμες γέμιζαν κάθε γωνία. Οι πόρτες άνοιξαν στις έπτά το άπόγευμα. Μέχρι τις δύο μετά τα μεσάνυχτα, ο κόσμος πληγνοερχόταν άκόμα στους διαδρόμους, άνεβοκατέβαινε τις σκάλες και σιγοκουβέντιαζε μυστικά στις βιτρίνες...

Τ. Κ. Μ.

ΤΑ ΕΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΗ ΕΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΙ

Η πρώτη αθλήτρια (μισθοί) έχει αφήσει πολύ πίσω την δευτέραν (παραγωγικότης), ή όποια μόλις στέκεται στα πόδια της, ενώ οι έργαται -θεαται πανηγυρίζουν.

STURSHEL (Sofia)